

การใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 *

Using Simulation Activities to Promote the Chinese Listening and Speaking Abilities of Grade 5 Students

Received: September 29, 2018

Revised: December 29, 2018

Accepted: January 7, 2019

อัญชลีการ์ ขันติ (Anchalika Khanti)**

สมเกียรติ อินทสิงห์ (Somkiart Intasing)***

สุนทรี คนเที่ยง (Soontaree Konthieng)****

สุนันชัย ออนตะไคร้ (Sunanchai Ontakhrai)*****

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง การใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนพระหฤทัยเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความสามารถทางการฟังและการพูดภาษาจีนของนักเรียนหลังการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมสถานการณ์จำลอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/4 จำนวน 25 คน โรงเรียนพระหฤทัยเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาจีน จำนวน 8 แผน แบบประเมินความสามารถในการฟัง แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาจีน และแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง วิเคราะห์โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติทดสอบที

* บทความวิจัย

Research article

** มหบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตร การสอน และเทคโนโลยีการเรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

E-mail Address: aunjug@hotmail.com

Graduate of Curriculum, Teaching and Learning Technology Program, Faculty of Education,

Chiang Mai University

*** อาจารย์ ดร. ประจำสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Lecturer Dr. in Curriculum and Instruction Division, Faculty of Education, Chiang Mai University,

E-mail Address: somkiart.int@cmu.ac.th

**** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

E-mail Address : ajsue@me.com

Assistant Professor in Curriculum and Instruction Division, Faculty of Education, Chiang Mai University

***** อาจารย์ ดร. ประจำสาขาวิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Lecturer Dr. in Educational Technology Division, Faculty of Education, Chiang Mai University,

E-mail Address: sunanchai.o@cmu.ac.th

ผลการศึกษา พบว่า 1) ความสามารถในการฟังภาษาจีนของนักเรียนหลังการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองอยู่ในระดับดีมาก และความสามารถทางการพูดภาษาจีนของนักเรียนหลังการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองอยู่ในระดับดีมาก และสูงกว่าเกณฑ์ 70% อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 2) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมสถานการณ์จำลองอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: กิจกรรมสถานการณ์จำลอง ความสามารถในการฟังภาษาจีน ความสามารถในการพูดภาษาจีน

Abstract

The purposes of this study were 1) to study the students' Chinese listening and speaking abilities after using simulation activities comparing with the setting criterion (at 70% and above) to study the satisfaction of the students' after being taught through learning simulation activities. The sample were 25 grade 5 students in 5/4 classroom of Sacred Heart College chosen by cluster random sampling. Research tools consisted of eight lesson plans which used simulation activities to promote the Chinese listening and speaking abilities, Chinese listening and speaking evaluation forms, and satisfaction evaluation form of simulation activities. Quantitative data were analyzed by percentages, means, standard deviations, t-test.

The results of this study were as followed: 1) The students' abilities in Chinese listening and speaking were at very good level and significantly higher than the setting criterion at the .01 level, and 2) The students' satisfaction towards simulation activities was at the highest level.

Keywords: Simulation Activities, Listening and Speaking Chinese language

บทนำ

ในปัจจุบันสังคมโลกได้ก้าวสู่ยุคโลกาภิวัตน์ เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ด้วยอิทธิพลของความเจริญก้าวหน้า ทำให้ข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีมีความสลับซับซ้อนเชื่อมโยงและเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้คนในสังคมจำเป็นต้องเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา สิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งสำหรับสังคมแห่งการเรียนรู้คือ ภาษา (ทิพาชา นวลหลง, 2558) ภาษาได้เข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้คนเป็นอย่างมาก ในการติดต่อและการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารสามารถทำได้ทุกที่ทุกเวลา ภาษานอกจากเป็นเครื่องมือในการรับข่าวสารข้อมูลหรือติดต่องานแล้ว ยังเป็นเครื่องมือในการศึกษาความรู้เพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาในระดับสูงต่อไป ดังนั้นภาษาแม่เพียงภาษาเดียวในยุคปัจจุบันไม่เพียงพอ เราควรเรียนรู้ภาษาต่างประเทศภาษาที่สองและสาม เพื่อก้าวให้ทันกับโลกยุคปัจจุบันและสร้างโอกาสด้านต่างๆ ให้กับตนเอง ปัจจุบันภาษาจีนถือได้ว่าเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าภาษาอังกฤษ มีผู้ใช้ภาษาจีนอยู่ทั่วโลกประมาณ 1.3 พันล้านคน (Interscholarship, ม.ป.ป.) และได้รับความนิยมเป็นอันดับสองรองจากภาษาอังกฤษ ประเทศจีนมีประชากร

มากที่สุดเป็นอันดับหนึ่งของโลก มีมูลค่าการค้าการลงทุนระหว่างประเทศมากเป็นอันดับแรกของโลก รัฐบาลไทยและคนไทยจึงเห็นความสำคัญของภาษาจีนมากขึ้นนับตั้งแต่ไทยได้สถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตกับสาธารณรัฐประชาชนจีนเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ.2518 เป็นต้นมาทั้งสองประเทศมีความสัมพันธ์กันอย่างแน่นแฟ้นและยาวนาน ในทุกด้านทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ส่งผลให้การค้าและการลงทุนระหว่างไทยจีนเพิ่มสูงขึ้นทำให้ความต้องการในตลาดแรงงานต่อผู้ที่มีความสามารถทางภาษาจีนสูงตาม ดังนั้น ประเทศไทยจึงจำเป็นต้องเตรียมพร้อมในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของประเทศให้มีคุณภาพ มีความสามารถในการแข่งขันและร่วมมือกับประชาคมโลกได้ (สมเกียรติ อินทสิงห์, 2554) รัฐบาลไทยจึงส่งเสริมและเปิดโอกาสให้ชาวไทยได้ศึกษาภาษาจีน มีความสามารถในการใช้ภาษาจีนสื่อสารกับชาวจีนอย่างมีประสิทธิภาพและเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนให้แพร่หลายในประเทศไทยอันจะเป็นการเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างทั้งสองประเทศให้กระชับยิ่งขึ้น รัฐบาลไทยจึงได้กำหนดนโยบายมุ่งสร้างสังคมฐานเศรษฐกิจซึ่งอาศัยภาษาจีนเป็นเครื่องมือในการสื่อสารตลอดจนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย (กนกวรรณ ทับสีรัก, 2559) การศึกษาภาษาจีนกลางนั้นถือว่ามีประโยชน์อย่างยิ่ง ไม่เพียงแต่สามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารทั่วไปแล้ว เราสามารถใช้ภาษาเพื่อสร้างความเจริญก้าวหน้าในด้านต่างๆ ทั้งในระดับบุคคลและระดับประเทศ เช่น การศึกษาความรู้ วิทยาการ การประกอบธุรกิจการค้าการลงทุน เทคโนโลยี การแพทย์ รวมทั้งวัฒนธรรมจีน นอกจากนี้ภาษาจีนยังสามารถเพิ่มโอกาสทางการทำงานและการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศอีกด้วย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศได้ระบุอย่างชัดเจนว่าในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้การประกอบอาชีพ ได้กำหนดให้มีการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนเป็นรายวิชาเพิ่มเติม ในการสร้างสังคมเศรษฐกิจที่ อาศัยภาษาจีนเป็นเครื่องมือของการสื่อสารจึงได้กำหนดยุทธศาสตร์ปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย เพื่อให้การเรียนการสอนภาษาจีนมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับความต้องการและก้าวสู่มาตรฐานอันเป็นที่ยอมรับในระดับสากล (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

แต่เป็นที่ทราบกันว่าการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยนั้น ยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร จากผลสำรวจตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาจีนที่กระทรวงศึกษาธิการ สภาการศึกษาแห่งชาติ และสภาสถาบันภาษาจีนจัดทำขึ้น พบว่า การเรียนการสอนภาษาจีนมีปัญหาทั้งระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับมหาวิทยาลัย นักเรียนจำนวนมากที่สามารถสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ แต่มีความสามารถด้านภาษาจีนไม่สูงเท่าที่ควร ซึ่ง รณพล มาสันติสุข (2550) ได้แสดงให้เห็นว่า การสอนภาษาจีนในประเทศไทยยังไม่เพียงพอ และได้สรุปปัญหาที่เกิดจากการเรียนที่ไม่สัมฤทธิ์ผลได้แก่ 1) ความต้องการเรียนภาษาจีนมีมาก เห็นได้จากการเปิดสอนภาษาจีนในโรงเรียนต่างๆ ทั้งของรัฐและเอกชน หรือแม้กระทั่งการเรียนต่อในประเทศจีนที่จำนวนนักเรียนไทยอยู่ในอันดับที่ 4 รองจาก เกาหลีใต้ สหรัฐฯ และญี่ปุ่น 2) ประสิทธิภาพการเรียนต่ำ ผู้เรียนจำนวนมากไม่สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ 3) ขาดแคลนครูผู้สอน ปัจจุบันกระทรวงศึกษาธิการต้องขอครูอาสาสมัครชาวจีน มาจากทางการจีนกว่า 1,000 คน ให้มาช่วยสอนในโรงเรียนระดับต่างๆ ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอาชีวศึกษา 4) แบบเรียนที่ใช้ในประเทศไทยขาดความ

เหมาะสม แบบเรียนที่นิยมใช้ไม่ว่าจะเป็นการเรียนการสอนในระบบหรือนอกระบบ ต่างใช้แบบเรียนที่สอนนักเรียนต่างชาติในประเทศจีน และ 5) วิธีการสอนไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ครูผู้สอนขาดเทคนิคการสอน ที่จะดึงดูดให้ผู้เรียนตั้งใจและสนใจเรียนภาษาจีน

ในการเรียนภาษาประกอบไปด้วยทักษะที่สำคัญทั้งสี่ทักษะคือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่านและทักษะการเขียน ซึ่งทักษะการฟัง พูด ถือว่าเป็นทักษะที่สำคัญอย่างยิ่งในการเรียนภาษา เพราะในการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียนนั้น หากผู้เรียนไม่สามารถฟังและพูดสื่อสารได้อย่างถูกต้องแล้วย่อมเป็นการยากที่จะพัฒนาทักษะอื่นๆ ที่จะเกิดขึ้นตามมาได้ เนื่องจากทักษะการฟัง พูด นั้นมีความเกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านและเขียน เมื่อผู้เรียนสามารถพูดสื่อสารได้ ย่อมสามารถสื่อความได้และฟังผู้อื่นได้เข้าใจและช่วยให้การเรียนอ่านและเขียนง่ายขึ้นอีกด้วย

ดังนั้นการสอนทักษะฟัง พูด จึงเป็นพื้นฐานของการเรียนภาษาทุกภาษาและเป็นทักษะสำคัญที่เราควรเน้นให้นักเรียน ผู้สอนควรจัดกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนและพัฒนาทักษะการฟัง พูด อยู่เสมอในขณะเดียวกันครูผู้สอนก็ต้องมีเทคนิควิธีการสอนที่หลากหลายเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ การสอนแบบสถานการณ์จำลองเป็นวิธีการสอนที่สามารถทำให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์จากการเผชิญสถานการณ์เสมือนจริง ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะทางภาษาในการสื่อสาร และสร้างความเข้าใจในการสื่อสารอย่างลึกซึ้ง เพราะได้ฝึกใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ที่จำลองมาจากสถานการณ์ที่ต้องใช้ทักษะทางภาษาในชีวิตจริง โดยวิธีการสอนในรูปแบบนี้สามารถทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะด้านต่างๆ ได้จริง และนำความรู้และประสบการณ์ในชั้นเรียนไปใช้ต่อไปในอนาคตได้

สถานการณ์จำลองเป็นแนวทางจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สามารถช่วยพัฒนาความสามารถด้านการฟัง พูดภาษาจีนของผู้เรียนได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสถานการณ์จำลองเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่ผู้สอนภาษาจีนสามารถสร้างสถานการณ์จำลองขึ้นให้เหมือนจริงหรือใกล้เคียงสถานการณ์จริงในสังคมปัจจุบันให้มากที่สุด (Glover, 2014; Gredler, 1992) เป็นเครื่องมือการจัดการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนเข้าไปอยู่ในสถานการณ์นั้นมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งต่างๆ ในสถานการณ์และผู้เรียนจะต้องใช้วิจารณญาณของตนเองในการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารตามบทบาทที่ได้รับ โดยมีหลักการและการตัดสินใจในสถานการณ์จำลองจะส่งผลกับผู้ร่วมกิจกรรมเหมือนในสถานการณ์จริงเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะทั้ง 4 ทักษะคือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ในลักษณะผสมผสานกันในสถานการณ์จำลอง (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2540) นอกจากนั้นแล้ว Razali and Ismail (2017) ได้ชี้ให้เห็นว่าความสัมพันธ์ของนักเรียนในกิจกรรมแบบสถานการณ์จำลองจะเป็นไปในเชิงบวกและเกิดผลดีต่อการสร้างทักษะทั้งสี่ทักษะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะทางการฟังพูด

โรงเรียนพระหฤทัยเป็นโรงเรียนคาทอลิกสังกัดสังฆมณฑลเชียงใหม่ มีครูจำนวน 229 คน และมีนักเรียนรวมทั้งสิ้น 2,920 คน ปัจจุบันโรงเรียนพระหฤทัยเป็นโรงเรียนเอกชนขนาดใหญ่ที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักในจังหวัดเชียงใหม่มาเป็นเวลานาน โรงเรียนพระหฤทัยได้เตรียมความพร้อมก้าวสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 คณะผู้บริหารจึงได้ปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนให้เป็นหลักสูตร 3 ภาษา ประกอบด้วย ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาจีนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาล 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ส่วนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเลือกเรียนตามแผนการเรียน เนื่องจากเพิ่งเปิดสอนภาษาจีนได้ไม่นานโรงเรียนพระหฤทัยเชียงใหม่จึงเกิดปัญหา

การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนหลายๆ ด้านเหมือนกันกับหลายๆ โรงเรียน พบว่าผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาจีนของนักเรียนบางส่วนยังอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ขาดสื่อการเรียนที่เหมาะสมกับการเรียนการสอนภาษาจีน รวมไปถึงนักเรียนบางส่วนไม่มีความรู้พื้นฐานภาษาจีนมาก่อน และไม่สนุกกับการเรียนวิชาภาษาจีน ซึ่งอาจจะทำให้คุณภาพและมาตรฐานในการเรียนภาษาจีนอยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่ากำหนด นักเรียนชั้นประถมเป็นชั้นที่เริ่มต้นเรียนภาษาจีน ซึ่งช่วงเริ่มต้นการเรียนภาษาจีนสำคัญมาก เพราะถ้าผู้เรียนไม่ได้พื้นฐานภาษาจีนเบื้องต้นก็จะเรียนภาษาจีนในระดับต่อไปไม่ได้ดี ครูผู้สอนภาษาจีนส่วนใหญ่จะเน้นให้ผู้เรียนท่องจำคำศัพท์ และเรียนรู้หลักไวยากรณ์ ควบคู่ไปกับการฝึกเขียนตัวอักษรจีน มุ่งเน้นสอนแต่คำศัพท์ ไวยากรณ์ โดยยึดเนื้อหาภาษาตามตำราเรียนเท่านั้น ทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายและท้อแท้ในการเรียนภาษาจีน ผู้เรียนไม่สามารถเชื่อมโยงความรู้ที่เรียนมาไปใช้จริงในชีวิตประจำวันได้

ผู้วิจัยปฏิบัติการสอนในรายวิชาภาษาจีนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่าปัญหาที่พบมากในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน ก็คือ ปัญหาด้านการฟัง พูดภาษาจีน ผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน พูดโต้ตอบสื่อสารภาษาจีนได้น้อย เวลาพูดภาษาจีนขาดความมั่นใจ เช่นมีความวิตกกังวลไม่กล้าแสดงออก กลัวพูดผิด ออกเสียงภาษาจีนไม่ชัดเจน พูดผิดหลักไวยากรณ์ ฟังแล้วไม่สามารถโต้ตอบได้ ฟังไม่เข้าใจ พฤติกรรมเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนขาดความทักษะการฟัง พูดภาษาจีน ทำให้เป็นปัญหาอย่างยิ่งในการสื่อสาร ซึ่งถ้าหากผู้เรียนไม่สามารถฟังและพูดสื่อสารได้อย่างถูกต้องแล้วย่อมเป็นการยากที่จะพัฒนาทักษะด้านอื่นๆ ได้ ปัญหาดังกล่าวส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาจีนต่ำ ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยมีความสนใจในการนำเอาเทคนิคการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้สูงขึ้นโดยใช้สถานการณ์จำลอง ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ผู้สอนสร้างขึ้นมา โดยการสร้างเหตุการณ์เลียนแบบเหตุการณ์จริง โดยจัดสภาพแวดล้อมเหมือนจริงตามธรรมชาติมากที่สุด เพื่อให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์จริงในการฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ ซึ่งผู้เรียนจะมีโอกาสได้แสดงออกตามบทบาท ตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายนั้นด้วย

จากเหตุผลดังกล่าวผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาความสามารถทางการฟัง พูดภาษาจีนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้สถานการณ์จำลองเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาการเรียนรู้และเข้าใจเนื้อหาวิชาได้เร็วขึ้นและดีขึ้น เพราะการสอนโดยใช้เทคนิคสถานการณ์จำลอง สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจและให้ประสบการณ์ด้านการตัดสินใจแก้ปัญหา นอกจากนี้ผู้เรียนยังได้ฝึกความสามารถการฟัง พูดภาษาจีนในสถานการณ์จำลองที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง มีความสอดคล้องกับสภาพของเด็กและผู้เริ่มเรียนภาษาต่อไปสามารถใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้และศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาจีนของนักเรียนหลังการเรียนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองโดยเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการฟังและการพูดภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์จำลอง

นิยามศัพท์เฉพาะ

กิจกรรมสถานการณ์จำลอง หมายถึง กิจกรรมการเรียนการสอนที่ผู้สอนสร้างขึ้นมาโดยการจำลองสถานการณ์ให้ใกล้เคียงหรือคล้ายคลึงกับสภาพความเป็นจริงมากที่สุด ผู้เรียนจะต้องใช้วิจารณญาณในการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารตามบทบาทที่ได้รับ โดยให้ผู้เรียนแสดงบทบาทในสถานการณ์ที่มีข้อมูลและกติกาสื่อที่สะท้อนความเป็นจริง มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งต่างๆ ที่อยู่ในสถานการณ์ เลือกใช้ภาษาให้เหมาะสมกับบทบาท ฝึกการแก้ปัญหาและตัดสินใจในสถานการณ์ที่ผู้เรียนเผชิญอยู่ โดยแบ่งเป็น 4 ขั้นตอนคือ 1) ขั้นนำเสนอ (Orientation) 2) ขั้นเตรียมการ (Participant training) 3) ขั้นแสดง (Simulation operation) และ 4) ขั้นอภิปรายและให้ข้อมูลย้อนกลับ (Participant debriefing) ซึ่งคิดค้นโดย Joyce and Weil (2004)

ความสามารถในการพูดภาษาจีน หมายถึง การปฏิบัติหรือแสดงออกเกี่ยวกับ การพูดคุย สนทนา สื่อสารโต้ตอบได้อย่างเข้าใจและเหมาะสมในสถานการณ์ต่างๆ โดยประเมินได้จากความสามารถในการใช้ภาษา การเลือกใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์ โครงสร้าง การใช้เนื้อหา รูปแบบภาษา และความคล่องแคล่วในการสนทนาได้อย่างเหมาะสมตามบทบาทที่ได้รับในสถานการณ์ที่กำหนดให้ ซึ่งวัดได้จากแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาจีนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ความสามารถในการฟังภาษาจีน หมายถึง การรับรู้ข้อความเสียงพูด ประโยค คำพูด บทสนทนา ภาษาจีนในสถานการณ์ต่างๆ เข้าใจ รู้ความหมายของการสนทนา โดยประเมินได้จากการฟังบทสนทนาแล้ว เลือกใช้คำศัพท์ วลี นำไปเติมในบทสนทนาที่กำหนดให้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตามหลักไวยากรณ์และรูปแบบภาษา ซึ่งได้จากแบบประเมินความสามารถในการฟังที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/4 โรงเรียนพระหฤทัย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ที่เรียนวิชาภาษาจีน (จ.15201) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติของนักเรียนที่แสดงออกถึงความรู้สึกในทางบวก พึงพอใจ ชอบใจ สุขใจ เป็นไปตามที่คาดหวังหรือมากกว่าสิ่งที่คาดหวังของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/4 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง ซึ่งได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 148 คน โรงเรียนพระหฤทัย จังหวัดเชียงใหม่

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/4 จำนวน 25 คน โรงเรียนพระหฤทัยเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งได้มาโดยสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาเป็นเนื้อหาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศภาษาจีนตามหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนพระหฤทัย จังหวัดเชียงใหม่ และเป็นเนื้อหาที่คัดเลือกโดยการศึกษาจากหลักสูตรการสอนภาษาจีนนานาชาติ และตัวชี้วัดสาระการเรียนรู้ภาษาจีนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาจีนโดยผู้วิจัยได้คัดเลือกเนื้อหาที่เหมาะสมกับระดับ ความรู้ และศักยภาพของ

ผู้เรียน ซึ่งเลือกมา 2 หน่วย ได้แก่ หน่วยสั่งอาหารและวันสำคัญ ประกอบด้วยเนื้อหา 4 เรื่อง ได้แก่ 1) ไปทานอาหารที่ภัตตาคาร มีเนื้อหาเกี่ยวกับการสั่งอาหารที่ภัตตาคารและร้านอาหาร มีเนื้อหาฟังและการพูดเกี่ยวกับคำศัพท์รายการอาหารในบทเรียน ไวยากรณ์ และรูปแบบประโยคการสั่งอาหารง่ายๆ 2) สั่งอาหารฟาสต์ฟูด มีเนื้อหาฟังและการพูดเกี่ยวกับคำศัพท์อาหารฟาสต์ฟูดในบทเรียน ไวยากรณ์ รูปแบบประโยคที่ใช้แสดงความต้องการและการปฏิเสธ ในการสั่งอาหารฟาสต์ฟูดง่ายๆ ตามบทสนทนาในบทเรียน ผู้เรียนจะได้เรียนรู้รูปแบบภาษา ฝึกออกเสียง คำศัพท์ ประโยคบทสนทนาการสั่งอาหารฟาสต์ฟูด 3) ชวนเพื่อนไปงานเลี้ยงวันเกิด มีเนื้อหาฟังและการพูดเกี่ยวกับคำศัพท์งานวันเกิด เพลงอวยพรวันเกิด คำอวยพรวันเกิดในบทเรียน ไวยากรณ์ รูปแบบประโยคที่ใช้ในการถามและบอกวันเกิดของตนเอง และ 4) วันตรุษจีน มีเนื้อหาฟังและการพูดเกี่ยวกับคำศัพท์ตรุษจีน คำอวยพรวันตรุษจีนในบทเรียน ไวยากรณ์ รูปแบบประโยคที่ใช้ในการถามตอบเกี่ยวกับเทศกาลตรุษจีน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรต้น คือ กิจกรรมสถานการณ์จำลอง

ตัวแปรตาม ได้แก่ 1) ความสามารถในการฟังภาษาจีนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง 2) ความสามารถในการพูดภาษาจีนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง และ 3) ความพึงพอใจต่อกิจกรรมสถานการณ์จำลอง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนพระหฤทัยเชียงใหม่ จำนวน 8 แผนการเรียนรู้ แผนละ 2 คาบ คาบละ 50 นาที รวมทั้งหมด 16 คาบ

2. แบบประเมินความสามารถในการฟังภาษาจีนซึ่งใช้ประเมินความสามารถในการฟังภาษาจีนของผู้เรียนหลังเรียน โดยผู้วิจัยเป็นผู้สร้างขึ้นเอง เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก โดยผู้สอนจะเปิดคลิปเสียงให้นักเรียนฟัง แล้วให้ผู้เรียนเลือกตอบ จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน คะแนนเต็ม 10 คะแนน นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาจีนระดับประถมศึกษา จำนวน 3 ท่าน พิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยตรวจสอบความสอดคล้องของข้อรายการประเมินกับวัตถุประสงค์ (IOC : Index of item objective congruence) แล้วคัดเลือกข้อรายการประเมินที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.67-1.00 นำมาจัดทำแบบประเมินความสามารถในการฟังภาษาจีน ได้ค่า IOC จากผู้เชี่ยวชาญ มีค่าเฉลี่ย คือ 0.88

3. แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาจีนซึ่งใช้ประเมินความสามารถในการพูดภาษาจีนของผู้เรียนระหว่างเรียน โดยผู้วิจัยเป็นผู้สร้างขึ้นเอง เป็นแบบประเมินแบบอิงเกณฑ์ โดยประเมินการพูดการออกเสียง การใช้ภาษา โครงสร้างภาษา ความคล่องแคล่ว ท่าทาง และการพูดตามบทบาทภาษาจีนของผู้เรียนไปเปรียบเทียบกับรูบริกส์ที่กำหนดไว้ คะแนนเต็ม 20 คะแนน และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาจีนระดับประถมศึกษา จำนวน 3 ท่าน พิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยตรวจสอบความสอดคล้องของข้อรายการประเมินกับวัตถุประสงค์ (IOC : Index of item objective congruence) แล้วคัดเลือกข้อรายการประเมินที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.67-1.00 นำมาจัดทำแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาจีน ได้ค่า IOC จากผู้เชี่ยวชาญ มีค่าเฉลี่ย คือ 0.87

4. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาจีน จำนวน 15 ข้อคำถาม ซึ่งประกอบด้วยความคิดเห็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านครูผู้สอน โดยใช้ข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ โดยผู้วิจัยเป็นผู้สร้างขึ้นเอง และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร และด้านการสอนภาษาจีนระดับประถมศึกษา จำนวน 3 ท่าน พิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยตรวจสอบความสอดคล้องของข้อรายการประเมินกับวัตถุประสงค์ (IOC : Index of item objective congruence) แล้วคัดเลือกข้อรายการประเมินที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.67-1.00 นำมาจัดทำแบบสอบถามความพึงพอใจ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ปฏิบัติการสอนในรายวิชาภาษาจีนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่าปัญหาที่พบมากในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน คือ นักเรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถพูดสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้นได้ ปัญหาดังกล่าวส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาจีนต่ำ ผู้วิจัยจึงสนใจแก้ปัญหา โดยเริ่มจากการศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถทางการฟังและการพูด ทั้งตำราภาษาไทยและตำราต่างประเทศ และได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. เตรียมการสอนโดยปฐมนิเทศเกี่ยวกับกิจกรรมสถานการณ์จำลอง นำเสนอหัวข้อและความคิดรวบยอดของสถานการณ์แก่ผู้เรียน อธิบายถึงสถานการณ์เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจในสถานการณ์นั้น รวมไปถึงแจ้งจุดประสงค์ของการเรียนรู้ของบทเรียนให้ผู้เรียนทราบ
2. ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาจีน จำนวน 8 แผน แผนละ 2 คาบๆ 50 นาที รวมทั้งหมด 16 คาบ โดยแต่ละแผนประกอบไปด้วยขั้นตอนของสถานการณ์จำลองทั้ง 4 ขั้นตอน ของ Joyce and Weil (2004) ได้แก่ ขั้นที่ 1 ขั้นนำเสนอ (Orientation) ขั้นที่ 2 ขั้นเตรียมการ (Participant raining) ขั้นที่ 3 ขั้นแสดง (Simulation operation) และขั้นที่ 4 ขั้นอภิปรายและให้ข้อมูลย้อนกลับ (Participant debriefing)
3. ประเมินความสามารถทางการพูดภาษาจีนระหว่างเรียนโดยใช้แบบประเมินความสามารถในการพูด และทำการประเมินความสามารถในการฟังภาษาจีนหลังเรียนโดยใช้แบบประเมินความสามารถในการฟังในแต่ละแผนการเรียนรู้ และให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจในการใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองหลังเรียนครบทุกแผน
4. นำผลที่ได้จากการทดลองไปวิเคราะห์ สรุปผล และอภิปรายผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลความสามารถในการฟังและการพูดภาษาจีน ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลเชิงโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่
2. ข้อมูลความพึงพอใจของนักเรียน ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลเชิงโดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำมาเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมายของแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนตามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของ พรพนี ลีกิจวัฒน์ (2558) ที่กำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมาย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00	ความหมายว่า	พึงพอใจมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49	ความหมายว่า	พึงพอใจมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49	ความหมายว่า	พึงพอใจปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49	ความหมายว่า	พึงพอใจน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49	ความหมายว่า	พึงพอใจน้อยที่สุด

ผลการวิจัย

1. ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาจีนของนักเรียนหลังการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง โดยเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด

1.1 ความสามารถในการฟังภาษาจีนของนักเรียนหลังการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง โดยเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด แสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการประเมินความสามารถในการฟังภาษาจีนหลังการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง (คะแนนเต็ม 80 คะแนน)

	n	$\bar{x}$	ร้อยละ	S.D.	df	t	p-value
ความสามารถด้านการฟัง	25	66.16	82.70	8.11	24	6.27	.00**

**p < .01

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า หลังการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองนักเรียนมีความสามารถในการฟังอยู่ในระดับดีเยี่ยม โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 66.16 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 82.70 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.2 ความสามารถในการพูดภาษาจีนของนักเรียนหลังการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง โดยเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด แสดงดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการประเมินความสามารถในการพูดภาษาจีนระหว่างการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง (คะแนนเต็ม 80 คะแนน)

	n	$\bar{x}$	ร้อยละ	S.D.	df	t	p-value
ความสามารถด้านการพูด	25	64.76	80.95	5.46	24	8.02	.00**

**p < .01

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า หลังการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองนักเรียนมีความสามารถในการพูดอยู่ในระดับดีเยี่ยม โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 64.76 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 80.95 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อกิจกรรมสถานการณ์จำลองเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาจีน หลังจากจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาจีน ปรากฏผลดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลความพึงพอใจของผู้เรียน

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านเนื้อหา			
1.1 เหมาะสมกับการพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาจีน	4.32	0.69	มาก
1.2 หลักสูตรสามารถพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาจีน	4.48	0.59	มาก
1.3 มีความทันสมัย เหมาะสมกับนักเรียนและเหตุการณ์ปัจจุบัน	4.56	0.65	มากที่สุด
1.4 มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการใช้ภาษาจีนสื่อสารกับผู้อื่น	4.48	0.77	มาก
1.5 นักเรียนสามารถนำความรู้ทางภาษาจีนไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน	4.48	0.59	มาก
รวมด้านเนื้อหา	4.46	0.53	มาก
2. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้			
2.1 กิจกรรมทำให้นักเรียนเห็นคุณค่าในการฟังและการพูดภาษาจีน	4.72	0.61	มากที่สุด
2.2 กิจกรรมทำให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วม	4.84	0.75	มากที่สุด
2.3 กิจกรรมสถานการณ์จำลองน่าสนใจ ทำให้นักเรียนสนุกและไม่น่าเบื่อ	4.48	0.65	มาก
2.4 กิจกรรมทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนภาษาจีน	4.64	0.70	มากที่สุด
2.5 กิจกรรมสถานการณ์จำลองทำให้นักเรียนมีความกล้าที่จะแสดงออก	4.64	0.49	มากที่สุด
รวมด้านกิจกรรมการเรียนรู้	4.66	0.50	มากที่สุด
3. ด้านครูผู้สอน			
3.1 ครูเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางโดยให้นักเรียนมีบทบาทแสดงออก	4.80	0.41	มากที่สุด
3.2 ครูมีการเตรียมการสอนมาล่วงหน้าอย่างเหมาะสม	4.72	0.46	มากที่สุด
3.3 ครูมีการทบทวนความรู้เดิมก่อนเริ่มเรียน	4.56	0.77	มากที่สุด
3.4 ครูจัดกิจกรรมกระตุ้นให้นักเรียนได้ฝึกความสามารถในการฟังและการพูด	4.64	0.64	มากที่สุด
3.5 ครูจัดกิจกรรมการสอนที่เน้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมสนุกสนานในการเรียน	4.56	0.71	มากที่สุด
รวมด้านครูผู้สอน	4.66	0.41	มากที่สุด
รวมทั้งหมด	4.59	0.41	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีความพึงพอใจเกี่ยวกับการใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาจีน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.41) โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากันสองด้าน คือ ด้านครูผู้สอนและด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.66$, S.D. = 0.50) รองลงมา คือ ด้านเนื้อหา ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.53)

อภิปรายผลการวิจัย

สำหรับการอภิปรายผล ผู้วิจัยได้จำแนกเป็นประเด็น ดังนี้

1. ผลการศึกษาเกี่ยวกับความสามารถทางการฟังและการพูดภาษาจีนของนักเรียนหลังการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองโดยเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด สามารถทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการฟังภาษาจีนอยู่ในระดับดีมาก ความสามารถทางการพูดภาษาจีนอยู่ในระดับดีมาก และสูงกว่าเกณฑ์ 70% ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ได้ อาจเนื่องมาจากกิจกรรมสถานการณ์จำลองทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมได้เข้าไปอยู่ในสถานการณ์ที่สร้างขึ้นมากล้ายคลึงกับความเป็นจริงทำให้เกิดความสนุกสนาน ได้ลองใช้ทักษะการฟังการพูด การคิด ผ่านสถานการณ์ที่ตนกำลังเผชิญอยู่ นำมาซึ่งความเข้าใจและเกิดการเรียนรู้กลายเป็นประสบการณ์ ซึ่งสามารถเชื่อมโยงหลักการและภาษาเพื่อแสดงพฤติกรรมที่ถูกต้องเมื่อเจอสถานการณ์จริง ซึ่งเห็นว่าการจัดกิจกรรมสถานการณ์จำลองมีความเหมาะสมในการนำมาใช้เพื่อพัฒนาความสามารถทางการฟังและการพูดภาษาจีนของผู้เรียน เป็นกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสดูแลเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัด และความสามารถ ก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่เต็มตามศักยภาพของตนเอง (สมเกียรติ อินทสิงห์, 2559) กิจกรรมสถานการณ์จำลองยังเป็นรูปแบบการสอนที่เน้นกระบวนการกลุ่มที่เป็น กิจกรรมที่มีความหลากหลายสอดคล้องกับความแตกต่างของผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาจีนในการสื่อสารมากที่สุด รวมถึงการสอดแทรกวัฒนธรรมเจ้าของภาษาในกิจกรรมการเรียนการสอน (จินตนา วิเศษจินดา, 2561) สอดคล้องกับ เอกอนงค์ ปวง (2550) ที่ทำวิจัยเรื่องการใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองที่ส่งเสริมความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษและแรงจูงใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ซึ่งพบว่า ความสามารถทางการฟัง พูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนหลังการใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองสูงขึ้น และแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนสูงขึ้นตามมาหลังจากการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤษณพงษ์ พรหมบึงรำ (2551) ที่ศึกษาเรื่องการใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองในวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเชียงใหม่ พบว่า นักศึกษาที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และนักศึกษามีความเห็นในภาพรวมว่าการใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองในวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ด้านการจัดสถานการณ์มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือด้านการเตรียมการ ด้านการประเมินผลและด้านระยะเวลาการจัด และยังสอดคล้องกับ ปิติธัญ จตุศรี (2556) ที่ศึกษาเรื่องการใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและพูดภาษาไทย และความเข้าใจวัฒนธรรมไทยของนักเรียนโรงเรียนนานาชาติล้านนาจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า กิจกรรมสถานการณ์จำลองทำให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เกิดการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาไทยและความเข้าใจวัฒนธรรมไทยอยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียน ต่อการใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการฟังและการพูดภาษาจีน พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากันสองด้าน คือ ด้านครูผู้สอน และด้านกิจกรรมการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด และรองลงมาคือ ด้านเนื้อหา อยู่ในระดับมาก จากการที่ผู้เรียนมีความพึงพอใจกับการจัดกิจกรรมสถานการณ์จำลองในระดับมากที่สุดนี้ อาจเนื่องมาจาก กิจกรรมสถานการณ์จำลองทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนาน กล้าพูดกล้า

แสดงออก เข้าใจบทสนทนาที่ซับซ้อนง่ายขึ้น ลดความประหม่าในการพูดภาษาจีน ทำให้ผู้เรียนมีความสุขกับการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ เอนก ปวง (2550) ที่กล่าวไว้ว่า กิจกรรมสถานการณ์จำลองเป็นกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมความสามารถทางการฟังและการพูดภาษาต่างประเทศเพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารภายใต้สภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียน แก้ไขปัญหาในสถานการณ์ต่างๆ ทำทาย น่าสนใจ และช่วยให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาต่างประเทศมากยิ่งขึ้น โดยกิจกรรมเน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในเวลาเรียน ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงจากการลงไปเล่นในสถานการณ์ แทนการเรียนตามหนังสือเรียนแบบเก่าที่ครูเป็นจุดศูนย์กลางทำให้น่าเบื่อไม่มีความน่าสนใจ แต่ในการเรียนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองนั้นครูผู้สอนจะเป็นเพียงผู้ควบคุมดูแลคอยเป็นผู้ชี้แนะให้คำแนะนำ อำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนสามารถดำเนินกิจกรรมได้สำเร็จ ลุล่วง กิจกรรมมีความหลากหลายน่าสนใจคำนึงถึงลีลาการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน ครูผู้สอนรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน อีกทั้งยังคอยช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนเจอปัญหา รวมไปถึงการใช้สื่อ อุปกรณ์ ฉาก สถานที่ในกิจกรรมสถานการณ์จำลองช่วยดึงดูดความสนใจผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมเป็นอย่างดี สอดคล้องกับ สุราพร ฉายะธรี (2561) ที่กล่าวไว้ว่า สื่อการสอนที่ดีควรมีเนื้อหาที่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ในการเรียน มีเนื้อหาที่น่าสนใจ ทันสมัย ประกอบด้วยคำศัพท์และข้อมูลทางภาษาที่เหมาะสมกับระดับชั้นและอายุของผู้เรียน ปัจจัยเชิงบวกเหล่านี้ ทำให้ผู้เรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาจีน เห็นคุณค่าให้การเรียนภาษาจีนมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับ Razali and Ismail (2017) ได้กล่าวว่า ประโยชน์ของสถานการณ์จำลองและการเล่นตามบทบาทเป็นเรื่องสนุกและสร้างแรงจูงใจที่ดี ทำให้ผู้เรียนกล้าพูดได้มากขึ้น นอกจากนี้ยังช่วยให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาได้กว้างกว่ากิจกรรมที่กำหนดขึ้นอีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. การเลือกเนื้อหาในกิจกรรมสถานการณ์จำลอง ครูผู้สอนควรเลือกเนื้อหาที่เหมาะสมกับความรู้พื้นฐานของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความยากง่ายและบริบทของโรงเรียน ควรมีการเตรียมความพร้อมด้านสื่อและอุปกรณ์ที่จะใช้ในกิจกรรมสถานการณ์จำลองอย่างครบถ้วน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และฝึกปฏิบัติจริงและพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น
2. การอธิบายกิจกรรมสถานการณ์จำลอง ครูผู้สอนควรอธิบายชี้แจงกิจกรรมสถานการณ์จำลองว่าคืออะไร โดยการอธิบายถึงขั้นตอนในการทำกิจกรรมต่างๆ บริบทของผู้เรียนว่าผู้เรียนว่าผู้เรียนควรปฏิบัติอย่างไร และกติกาในการปฏิบัติกิจกรรมในสถานการณ์จำลองเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจและปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง
3. การจัดสรรและบริหารเวลา ครูผู้สอนควรแบ่งเวลาให้เหมาะสมในการปฏิบัติกิจกรรมสถานการณ์จำลอง ได้แก่ ชี้นำเสนอ ชี้นำความรู้ ชี้นำแสดง ชี้นำอภิปราย เพื่อให้ทันเวลาที่กำหนด เพื่อให้การดำเนินกิจกรรมเป็นไปอย่างกระชับ กระฉับกระเฉง และน่าสนใจ
4. การจัดบรรยากาศในชั้นเรียน ครูผู้สอนควรสร้างบรรยากาศการเรียนการสอนที่เป็นกันเอง เพื่อให้ผู้เรียนรู้สึกผ่อนคลายและกล้าที่จะใช้ภาษาจีนในสถานการณ์ที่กำหนดให้ และผู้สอนควรให้คำชมกับผู้เรียนหลังจากเสร็จสิ้นกิจกรรมสถานการณ์จำลองในทุกๆ ครั้ง

5. กิจกรรมสถานการณ์จำลองเป็นกิจกรรมที่นักเรียนต้องแสดงออกในการฟัง พูดและเคลื่อนไหวจึงทำให้เกิดเสียงดังได้ ดังนั้นครูผู้สอนควรมีการควบคุมชั้นเรียนที่ดีเพื่อไม่ให้นักเรียนเสียงดังมากเกินไป

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการทำวิจัยการใช้การสอนภาษาที่เน้นการพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดโดยใช้วิธีการสอน เทคนิคและกิจกรรมอื่นๆ ที่เอื้อต่อการพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาจีน เช่น การใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ การใช้กิจกรรมเกม เป็นต้น

2. ควรนำการจัดกิจกรรมสถานการณ์จำลองไปปรับใช้กับสาระการเรียนรู้อื่นๆ เช่น สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ภาษาไทย สุขศึกษา พลศึกษา หรือการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในฐานะภาษาที่สอง เป็นต้น โดยใช้กับเนื้อหาที่มีลักษณะเป็นเรื่องราว เหตุการณ์ วิธีการ หรือ สถานการณ์ที่สอดคล้องกับชีวิตประจำวัน

3. ควรมีการศึกษาผลของการใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองกับที่มีต่อตัวแปรอื่นๆ เช่น การอ่าน การเขียน การคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ และการแก้ปัญหา เป็นต้น

Reference

- Angwattanakul, S. (1997). *withī sōñ phāsā ‘Angkrit pen phāsā tāngprathēt* [How to teach English as a foreign language]. Bangkok: Chulalongkorn University.
- Chayarathee, S. (2018). *kānphatthana botriān khōmphiutōē mantimidīā bon khruākhaī ‘inthoēnet phūā fuk khwāmsāmāt nai kānsūsān phāsā ‘Angkrit khōng naksuksā sāi wichāchīp khru mahāwitthayalai rāchaphat Nakhōñ Pathom* [The Development of Supplementary Computer Multimedia Materials for Practicing on The Internet to Improve English Communication Ability of Educational Students of Nakhon Pathom Rajabhat University]. *Veridian E - Journal, Silpakorn University* 11, 3 (July-December): 1889 -1908.
- Intasingh, S. (2011). *kānpramōēn laksūt khanittasāt radap matthayommasuksā tōñ plāi rōng parin rōiyāē witthayalai chāngwat Chīāng Mai* [Evaluation of Mathematics Curriculum in the Upper Secondary School Level at The Prince Royal's College, Chiang Mai Province]. *Veridian E - Journal, Silpakorn University* 4, 2 (July-December): 229 - 247.
- Intasingh, S. (2016). *kānsuksā thāng lūāk : laksūt lāe kān rīān kānsōñ thī nēn khwām tākētāng rawāng bukkhon* [Alternative Education: Differentiated Curriculum and Instruction]. *Veridian E - Journal, Silpakorn University* 9, 2 (May-August): 1188 -1106.
- Jamoosri, P. (2013). *kānchai kitchakam sathānakān chamlōng phūā songsoēm khwāmsāmāt nai kān fang lāe phūt phāsā Thai lāe khwāmkhaochai watthanatham Thai khōng nakriān rōngriān nānā chāt lān nā* [Use of Simulation Activities to Promote Thai Listening and Speaking Abilities and Understanding of Thai Culture Among Lanna International School Students]. (master's thesis). Graduate School, Chiang Mai University.

- krasuang suksathikan. (2008). laksut̄ kæn̄ klānḡ k̄ansuksā̄ naphun̄ thān̄ Phutthasakkarat̄ 2551 [The Basic Education Core Curriculum B.E. 2551 (A.D. 2008)]. Krung Thēp̄ Mahā Nakhoṇ̄: chumnum sahaḳoṇ̄ k̄an̄ kasēt̄ hænḡ prathēt̄ Thai.
- Leekitwattana, P. (2015). withīk̄an̄ wīchāi thāngk̄an̄ suksā̄ [Educational Research]. Bangkok: Min service supply.
- Masurntisuk, R. (2007). [k̄an̄ rīan̄ k̄ansōṇ̄ phāsā̄ Čhīn̄ nai prathēt̄ Thai radap̄ prathom̄ - matthayommasuksā̄]. Bangkok: Chinese Studies Center, Asian Studies Institute.
- Nounlong, T. (2015). saphāp̄ lǣ panhā̄ nai k̄an̄čhatk̄an̄ rīanrū̄ phāsā̄ ‘Angkrit radap̄ chan prathomsuksā̄ pī thī sī - hok khruākhaī klum rōngriān̄ dārā̄ ratchawit nakngān̄ khēt̄ phunthī k̄ansuksā̄ prathomsuksā̄’uttara dit̄ khēt̄ nunḡ [The Scenarios and Problems of English Learning and Teaching for Prathomsuksa 4-6 in Dararajchawit School Group under the Uttaradit Primary Educational Service Area Office 1]. The report is due to the academic seminar presented at national and international research. (Proceedings) Graduate network The 15th Rajabhat University Northern Region.
- Phuong, A. (2007). k̄an̄chai kitchakam̄ sathanākān̄ čhamlōṇḡ phūā̄ songsoēm̄ khwāmsāmāt̄ nai k̄an̄ fanḡ phūt̄ phāsā̄ ‘Angkrit lǣ rænḡ čhūngčhaī khōṇḡ nakriān̄ nai radap̄ kamlanḡ phatthanā [Use of Simulation Activities to Promote English Listening-Speaking Abilities and Motivation of Developing Level Students]. (master’s thesis). Graduate School, Chiang Mai University.
- Prombungam, K. (2008). k̄an̄chai kitchakam̄ sathanākān̄ čhamlōṇḡ nai wichā phāsā̄ ‘Angkrit thurakit̄ khōṇḡ naksuksā̄ radap̄ prakāsaniyabat̄ wichačhīp̄ witthayalaī ‘āchiwasuksā̄ Čhiānḡ Mai [Use of Simulation Activities in Business English Course of Vocational Education Certificate Students, Chiang Mai Vocational College]. (master’s thesis). Graduate School, Chiang Mai University.

- Thabseerak, K. (2016). k̄nphatthana k̄n 'ān 'ōksīāng phāsā Čhīn doī chai kēm prakōp bāep fuk thaksa samrap nakriān chan matthayommasuksā pī thī nung [The development of reading with a game and learning activities of chinese language for grade 1 Student]. National Education Conference 1st, Faculty of Education, Karasein University.
- Wiriyaajitra, A. (1989). k̄n riān k̄nsōn phāsā phūā k̄nsūsān [Language teaching for communication]. Bangkok: Aksorn Charoenthut.
- Wisedjinda, J. (2018). n̄ēōthāng k̄nchatk̄n riān k̄nsōn phāsā Čhīn radap matthayommasuksā tōn plāi [Guidelines For Chinese Instruction In Upper Secondary Schools]. Veridian E - Journal, Silpakorn University 11, 2 (May-August): 445 -455.
- Glover, J. A. (2002). Cognitive psychology for Teachers. New York: Mcmillan. Interscholarship. World's Top Languages. Retrieved on July 5, 2017 from <http://th.interscholarship.com/tonsung/1440>.
- Joyce and Weil. (2004). Models of teaching. London: Prentice Hall.
- Razali, N.F. and Ismail, R. (2017). The use of Simulation and Role-Play in Enhancing Speaking Skills in Learning English Language. Journal of Education and Social Sciences, 6(2), 72-78.

